

771

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 3 sierpnia 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestracji przedpoborowych.

Na podstawie art. 31 ust. 7 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1114 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 maja 1992 r. w sprawie rejestracji przedpoborowych (Dz. U. Nr 40, poz. 173) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 20 w ust. 2 wyraz „państwowa” zastępuje się wyrazem „służbową”;
- 2) skreśla się § 21;
- 3) w załączniku nr 1 do rozporządzenia we wzorze wzwania do rejestracji przedpoborowych:

- a) na stronie 1 po wyrazach „poz. 16” dodaje się przecinek i wyrazy „z późn. zm.”,
- b) na stronie 2 w zdaniu drugim wyrazy „aresztu do 3 miesięcy albo karą grzywny (art. 224 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej — Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16)” zastępuje się wyrazami „grzywny albo karą ograniczenia wolności (art. 224 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej — Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16 z późn. zm.)”;

- 4) w załączniku nr 5 do rozporządzenia we wzorze potwierdzenia zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych na stronie 2 okładki w pkt 4 wyrazy „aresztu lub grzywny” zastępuje się wyrazami „grzywny albo karze ograniczenia wolności”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

772

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1999 r.

w sprawie badań lekarskich osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami i kierowców.

Na podstawie art. 123 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb:
 - a) przeprowadzania badań lekarskich w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwska-

zań zdrowotnych do kierowania pojazdami u osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub tramwajami oraz osób kierujących tymi pojazdami, zwanych dalej „badaniami”,

- b) wydawania orzeczeń lekarskich stwierdzających brak lub istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami,
- c) odwoływania się od orzeczeń lekarskich,

- d) uzyskiwania uprawnień przez lekarzy przeprowadzających badania,
 - e) kontroli wykonywania i dokumentowania badań oraz wydawanych orzeczeń lekarskich,
- 2) dodatkowe kwalifikacje lekarzy przeprowadzających badania,
 - 3) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami oraz wzory stosowanych dokumentów,
 - 4) maksymalne stawki opłat za badania.

§ 2. Przeprowadzanie badań obejmuje:

- 1) badanie ogólne stanu zdrowia,
- 2) badania specjalistyczne,
- 3) badania pomocnicze.

§ 3. 1. Badanie ogólne stanu zdrowia, obejmujące badanie podmiotowe i przedmiotowe, wykonuje uprawniony lekarz.

2. W ramach badania przedmiotowego uprawniony lekarz ocenia w szczególności: układ krążenia, układ oddechowy, układ nerwowy i sprawność narządu ruchu.

§ 4. 1. Badania specjalistyczne obejmują badania:

- 1) stanu narządu wzroku,
- 2) stanu narządu słuchu i równowagi,
- 3) inne, które uprawniony lekarz uzna za niezbędne do wykonania.

2. Sposób oceny stanu narządu wzroku osób badanych w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Sposób oceny stanu narządu słuchu i równowagi osób badanych w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Badanie stanu narządu wzroku osób ubiegających się o prawo jazdy albo posiadających prawo jazdy kategorii A, A1, B, B1, T i B+E może przeprowadzić uprawniony lekarz.

2. Badanie stanu narządu wzroku:

- 1) osób ubiegających się o prawo jazdy albo posiadających prawo jazdy kategorii C, C1, D, D1, C+E, C1+E, D+E i D1+E,
- 2) osób ubiegających się o pozwolenie do kierowania tramwajem albo kierujących tramwajem

przeprowadza lekarz posiadający specjalizację w dziedzinie okulistyki.

§ 6. 1. Badanie stanu narządu słuchu i równowagi osób ubiegających się o prawo jazdy albo posiadających prawo jazdy kategorii A, A1, B, B1, T i B+E może przeprowadzić uprawniony lekarz.

2. Badanie stanu narządu słuchu i równowagi:

- 1) osób ubiegających się o prawo jazdy albo posiadających prawo jazdy kategorii C, C1, D, D1, C+E, C1+E, D+E i D1+E,
- 2) osób ubiegających się o pozwolenie do kierowania tramwajem albo kierujących tramwajem

przeprowadza lekarz posiadający specjalizację w dziedzinie laryngologii.

§ 7. Badania pomocnicze obejmują badania:

- 1) glikemii na czczo,
- 2) elektrokardiograficzne, w przypadku gdy badany ukończył 50 lat,
- 3) inne, które uprawniony lekarz uzna za niezbędne do wykonania.

§ 8. Jeżeli kierujący lub osoba ubiegająca się o uprawnienia do kierowania pojazdami podlega jednocześnie badaniom lekarskim dla różnych kategorii prawa jazdy, to przeprowadza się tylko jedno badanie lekarskie obejmujące szerszy zakres badań.

§ 9. W celu wydania orzeczenia potwierdzającego wymagany stan zdrowia osoby, o której mowa w art. 105 ust. 2 oraz w art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872), zwanej dalej „ustawą”, przeprowadza się badania określone w § 2, z uwzględnieniem § 3, 4, § 5 ust. 2, § 6 ust. 2 i § 7.

§ 10. Badania lekarskie osób wymienionych w art. 122 ust. 1 pkt 2—4 ustawy przeprowadza się w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 13 ust. 2 pkt 1 i ust. 3.

§ 11. 1. Warunki i tryb kierowania na badania lekarskie, o których mowa w § 3, do uprawnionego lekarza określają odrębne przepisy.

2. Jeżeli uprawniony lekarz sam nie wykonuje badań, o których mowa w § 4—7, wystawia badanemu skierowanie na ich wykonanie i może wskazać podmiot właściwy do ich wykonania.

3. Badanie lekarskie przeprowadza się po sprawdzeniu tożsamości badanego.

§ 12. 1. Uprawniony lekarz na podstawie wyników badań, o których mowa w § 2, wydaje orzeczenie lekarskie stwierdzające brak lub istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zwane dalej „orzeczeniem lekarskim”.

2. Orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami może zawierać ograniczenie, o którym mowa w art. 92 ustawy.

3. Wzór orzeczenia lekarskiego określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 13. 1. Od orzeczenia lekarskiego badany lub podmiot kierujący na badania może wnieść odwołanie wraz z uzasadnieniem, w terminie 7 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem lekarza, który je wydał, do podmiotu odwoławczego, którym jest:

- 1) wojewódzki ośrodek medycyny pracy, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania badanego, albo
- 2) jednostka badawczo-rozwojowa w dziedzinie medycyny pracy, jeżeli orzeczenie lekarskie wydał uprawniony lekarz wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy, albo
- 3) lekarz wyznaczony przez krajowego konsultanta w dziedzinie medycyny transportu, jeżeli orzeczenie lekarskie wydał uprawniony lekarz jednostki badawczo-rozwojowej w dziedzinie medycyny pracy.

3. Jednostkami badawczo-rozwojowymi w dziedzinie medycyny pracy, o których mowa w ust. 2 pkt 2, są:

- 1) Instytut Medycyny Pracy im. prof. dr. med. Jerzego Nofera w Łodzi,
- 2) Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu,
- 3) Instytut Medycyny Morskiej i Tropikalnej w Gdyni,
- 4) Instytut Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki w Lublinie,
- 5) Centrum Naukowe Medycyny Kolejowej w Warszawie,
- 6) Wojskowy Instytut Medycyny Lotniczej w Warszawie.

4. Lekarz, za którego pośrednictwem jest wnoszone odwołanie, przekazuje je w terminie 7 dni do właściwego podmiotu odwoławczego wraz z dokumentacją medyczną badania stanowiącego podstawę wydania orzeczenia.

§ 14. 1. Uprawniony lekarz podmiotu odwoławczego albo lekarz, o którym mowa w § 13 ust. 2 pkt 3, wydaje orzeczenie lekarskie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania odwołania przez podmiot odwoławczy, na podstawie:

- 1) wyników badania ogólnego stanu zdrowia, o którym mowa w § 3,
- 2) wyników badań określonych w § 4—7, których wykonanie lekarz ten uzna za niezbędne,

3) dokumentacji medycznej, o której mowa w § 13 ust. 4.

2. Orzeczenie lekarskie wydane przez lekarza, o którym mowa w ust. 1, jest ostateczne.

3. Orzeczenie lekarskie powinno być dostarczone właściwemu organowi lub jednostce prowadzącej szkolenie kandydatów na kierowców lub motorniczych w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia jego wydania.

§ 15. 1. Lekarz uzyskuje uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych albo potwierdzających wymagany stan zdrowia osób badanych oraz wydawania orzeczeń lekarskich w tym zakresie na swój wniosek, złożony do wojewody właściwego ze względu na miejsce wykonywania zawodu lekarza.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, uzyskuje lekarz, który posiada prawo wykonywania zawodu lekarza oraz:

- 1) posiada specjalizację z dziedziny medycyny transportu lub
- 2) posiada specjalizację z dziedziny chorób wewnętrznych i dodatkowe kwalifikacje z zakresu przeprowadzania badań lekarskich kierujących pojazdami, lub
- 3) spełnia wymagania określone w § 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 332, z 1997 r. Nr 60, poz. 375 i z 1998 r. Nr 159, poz. 1057), bez względu na zastrzeżenia zawarte w ust. 1 pkt 2 lit. e) i f) oraz w ust. 7 tego paragrafu, i posiada dodatkowe kwalifikacje, o których mowa w § 17 niniejszego rozporządzenia.

§ 16. 1. Uzyskanie przez lekarza uprawnień, o których mowa w § 15 ust. 1, stwierdza wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lekarza przez wydanie zaświadczenia, którego wzór stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Uprawniony lekarz używa pieczęci określonej we wzorze stanowiącym załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 17. 1. Lekarz może uzyskać dodatkowe kwalifikacje do przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w § 15 ust. 1, odbywając szkolenie z zakresu przeprowadzania badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców, zakończone sprawdzianem.

2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne, przeprowadzone w czasie nie krótszym niż 60 godzin, w zakresie:

- 1) podstaw prawnych orzecznictwa o zdolności do kierowania pojazdami,

- 2) zasad orzecznictwa lekarskiego o zdolności do kierowania pojazdami,
- 3) metodyki badań stanu narządu wzroku oraz narządu słuchu i równowagi,
- 4) oceny zdolności do kierowania pojazdami ze względu na stan narządu ruchu, układu nerwowego i stan psychiczny,
- 5) wypadkowości drogowej.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, prowadzą jednostki badawczo-rozwojowe wymienione w § 13 ust. 3.

4. Dokumentem potwierdzającym uzyskanie dodatkowych kwalifikacji jest zaświadczenie wydane przez jednostkę badawczo-rozwojową prowadzącą szkolenie, którego wzór stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Uprawniony lekarz obowiązany jest prowadzić dokumentację medyczną badanego w formie „karty badania”, której wzór stanowi załącznik nr 7 do rozporządzenia.

2. Orzeczenie lekarskie uprawniony lekarz wystawia z kopią; oryginał orzeczenia otrzymuje osoba badana.

3. Wyniki badań specjalistycznych i badań pomocniczych oraz kopia orzeczenia lekarskiego stanowią załączniki do karty badania.

4. Do udostępniania i przechowywania dokumentacji medycznej, o której mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy art. 18 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115 oraz z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256).

§ 19. 1. Kontrolę wykonywania i dokumentowania badań oraz wydawania orzeczeń lekarskich może przeprowadzić uprawniony lekarz posiadający pisemne upoważnienie wojewody do jej przeprowadzenia.

2. Lekarz przeprowadzający kontrolę, o której mowa w ust. 1, przekazuje wojewodzie jej wyniki wraz z wnioskami pokontrolnymi oraz przedstawia wyniki kontroli uprawnionemu lekarzowi, którego czynności były przedmiotem kontroli, a jeżeli badania były wykonywane w zakładzie opieki zdrowotnej — również kierownikowi tego zakładu.

§ 20. 1. Ustala się maksymalne stawki opłat za badania:

- 1) osób ubiegających się o prawo jazdy kategorii A, A1, B, B1, T, B+E lub osób ubiegających się o pozwolenie do kierowania tramwajem — 150 zł,
- 2) osób ubiegających się o prawo jazdy kategorii C, C1, D, D1, C+E, C1+E, D+E, D1+E — 200 zł,
- 3) kandydatów na instruktora lub egzaminatora osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami — 200 zł,
- 4) kierowców podlegających kontrolnym badaniom lekarskim, o których mowa w art. 122 ust. 2 ustawy — 200 zł,
- 5) osób, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 2—4 ustawy — 250 zł.

2. Stawki opłat, ustalone w ust. 1, obejmują łącznie koszty badań, o których mowa w § 2.

§ 21. Lekarz uprawniony na podstawie dotychczasowych przepisów do przeprowadzania badań lekarskich osób ubiegających się o prawo jazdy i kierowców oraz do wydawania tym osobom świadectw lekarskich zachowuje te uprawnienia nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2000 r.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *F. Cegielska*